

Ἡ ἐπιτάφιος συκιά

ἀπέκτησε ἕνα ἀγόρι, τὸ ὁποῖο ἔδειξε τόσο ὑπερφυσικὴ πρόωρη ἀνάπτυξι, ὥστε... σὲ ἡλικία ἕξι μόλις μηνῶν μπορούσε νὰ μιλάη καθαρά, ἀπαγγέλλοντας ἀπταιστα ὁλόκληρο τὸ ἀγγλικὸ ἀλφάβητο!

Σὲ ἡλικία δυὸ ἐτῶν, τὸ «παιδί-θαῦμα» αὐτὸ ἤξερε καλὰ πειὰ νὰ γράφῃ καὶ νὰ διαβάζῃ. Καὶ σὲ ἡλικία ἑπτὰ ἐτῶν εἶχε τόσο προχωρήσει στὶς ἀνώτερες τάξεις τοῦ κολλεγίου, ὥστε εἶχε γιὰ συμμαθητὰς του ἀγόρια ἡλικίας δεκαπέντε ὡς δεκαοχτῶ ἐτῶν, ἀριστεύοντας σὲ ὅλα τὰ μαθήματά του κ' εἰδικῶς στὴ Γεωμετρία!

Ὁ μικρὸς Σιντὶ εἶνε περίφημος στὴν Ἀμερικὴ μαζὺ μὲ τοὺς ἐπίσης μικροὺς Ἐδουάρδο Χάρθεϋ, Βίνιφρεδ Στόου-νερ καὶ Τζῶν Τρὺμπουλλ, πού ἀποτελοῦν σήμερα τὴν πιὸ θαυμαστὴ τετράδα τῶν «ὑπερφυσικῶν παιδιῶν» τῆς Ἀμερικῆς.

Βλέπετε αὐτὴ τὴν ἐπιτάφιο συκιά, στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας;... Διαβάσετε τώρα καὶ τὴν περίεργη ἱστορία της: Λίγα μίλλια πιὸ ἔξω ἀπ' τὸ Λονδίνο, θρῖσκεται τὸ γραφικὸ προάστειο Οὐάτφορντ.

Στὸ νεκροταφεῖο τοῦ προαστείου αὐτοῦ, καὶ κοντὰ στὴν ἐκκλησία του (τῆς ἀγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς), ἐνταφιάστηκε κατὰ τὸ ἔτος 1800 ὁ Ἄγγλος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ σὲρ Μπέν Οὐάγκφορντ. Σύμφωνα μὲ μιὰ ἰδιότροπη ἐπιθυμία τοῦ νεκροῦ, οἱ συγγενεῖς του ἔβαλαν στὴ χούφτα του ἕνα ξερὸ σῦκο, τὸ ὁποῖο θάφτηκε κι' αὐτὸ μαζὺ του.

Οἱ σπόροι τοῦ σύκου μὲ τὸν καιρὸ φῦτρωσαν. Ἡ ἀποσυντεθειμένη σὰρκες τοῦ πτώματος, χρησίμευσαν γιὰ λίπασμα τοῦ νεαροῦ φυτοῦ, τὸ ὁποῖο γρήγορα ἀναπτύχθηκε κατόπιν μέσα στὸ εὐφορο χῶμα τοῦ νεκροταφείου.

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων, ἡ καλοθρεμμένη αὐτὴ συκιά θέριεψε. Καὶ τὸση δύναμι ἀνέπτυξε ὁ στιβαρὸς κορμὸς της, ὥστε ἡ πλάκα τοῦ τάφου ἀνοιξε στὰ δυὸ, ἡ συκιά δὲ ἀναπτύχθηκε πρὸς τὰ ἔξω, ἐλεύθερη πειὰ!...

Σήμερα, ἂν ἐπισκεφθῆτε τὸ νεκροταφεῖο τοῦ Οὐάτφορντ, θὰ ἀντικρύσετε αὐθεντικώτατο τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ φαινόμενο. Σημειώστε δὲ, ὅτι ἡ ἑκατὸν τριάντα ἕξι χρόνων ἐπιτάφια συκιά αὐτὴ, θγάζει σῦκα θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ὁμῶς κανένας δὲν τρώει ἀπὸ κάποια ἔνστικτη ἀηδία...

Στὶς 7 Σεπτεμβρίου τοῦ 1929, ἕνα φορτηγὸ τραῖνο παρέσυρε μιὰ ἀγελάδα, κοντὰ σ' ἕνα χωριὸ τῆς Γλασκώθης στὴν Ἀγγλία.

Τὸ φτωχὸ ζῶο δὲν σκοτώθηκε, εὐτυχῶς. Κόπηκε ὁμως τὸ μπροστινὸ δεξιὸ πόδι του. Ἀλλὰ ὁ ἰδιοκτήτης, ἐπειδὴ ὑπεραγαποῦσε τὴν καλὴ ἀγελάδα του, ξόδεψε σχεδὸν τὰ διπλάσια ἀπ' τὴν ἀξία της, καὶ τὴν μετέφερε ἀμέσως στὴ Γλασκώθη.

Ἐκεῖ, ἡ ἀγελάδα νοσηλεύτηκε σὲ μιὰ καλὴ κτηνιατρικὴ κλινικὴ. Τὸ κομμένο πόδι της θεραπεύτηκε, καὶ στὴ θέσι του μῆκε ἄλλο — ξύλινο αὐτὸ — μὲ τὸ ὁποῖο περπατᾷ περίφημα, γιὰ τὸ συνήθισε γρήγορα.

Ὁ ἰδιοκτήτης μίστερ Τζαίμς Ἡθων, πλούσιος ἀγροκτηματίας, τόσο εὐχαριστήθηκε ἀπ' τὸ εὐχάρι-

ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Καὶ πάλι ἀπίστευτα πράγματα θὰ σὰς ἀφηγηθοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσταί. Ἀρχίζομε: Ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας, στὸ φημισμένο ἀμερικανικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Χάρβαρντ, δόκτωρ Βόρις Σιντὶ, παντρεύτηκε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν σὲ κάπως ὠριμὴ ἡλικία. Ἀπ' τὸν γάμο του αὐτὸν,

στο αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὥστε πλήρωσε ἀγόγγυστα κι' ἕνα βαρὺ πρόστιμιστὴ σιδηροδρομικὴ ἔταιρεία, γιὰ τὸ ἀμελεῖα του ἀφηνετὶς ἀγελάδες του νὰ περπατοῦν στὴ σιδηροδρομικὴ γραμμῇ...

Καὶ τώρα, σὰς παρουσιάζομε τὸν «ἄνθρωπο-θερμοκήπιο»! Ὁ ξαπλωμένος ἀνάσκελα φακίρης αὐτὸς, τὸν ὁποῖο βλέπετε στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας, ζῆ στὴ Βεγγάλῃ τῶν Ἰνδιῶν. Κάθε χρόνο ἐκτελεῖ ἀπὸ μιὰ φορά τὸ ἀκόλουθο πείραμα — σὲ μιὰ κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλεως — τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖ ὑπερφυσικὴ σχεδὸν ὑπομονὴ κι' αὐτοκυριαρχία:

Ὁ φακίρης ξαπλώνεται ἕνα πρωτὶ ἀνάσκελα στὶς πλάκες τῆς πλατείας. Καὶ οἱ βοηθοὶ του τοποθετοῦν λίγο χῶμα στὴ «λακκουβίτσα», ἡ ὁποία θρῖσκεται μεταξὺ τοῦ κάτω χεῖλους του καὶ τῆς ἄκρης τοῦ σαγονιοῦ του.

Μέσα στὸ λίγο αὐτὸ χῶμα, σπέρνουν ἕνα μικρὸ σπόρο τοῦ φυτοῦ «μουστάρδα», καὶ τὸν ποτίζουν κατόπιν ταχτικά. Ὁ φακίρης μένει, ἐπὶ τέσσερα ὁλόκληρα ἡμερόνυχτα, ἐντελῶς ἀκίνητος, δίχως νὰ φάῃ, δίχως νὰ πιῇ τὸ παραμικρὸ καὶ δίχως νὰ ἐπηρεάζεται ἀπ' τὸ φλογερὸ λιοπῦρι τῆς ἡμέρας κι' ἀπ' τὴν παγερὴ ψύχρα τῆς νύχτας...

Ἐντωμεταξὺ, ἡ θερμότης τοῦ κορμιοῦ του, τὸ λιπαρὸ χῶμα καὶ τὸ συχνοπότισμα, εὐνοοῦν τὴν ταχεῖα ἀνάπτυξι τοῦ σπόρου τῆς μουστάρδας. Βλαστάνει αὐτὸς ὁ σπόρος σιγά-σιγά καὶ κατὰ τὸ πρωτὶ τῆς πέμπτης πειὰ ἡμέρας φυτρώ-

νει καὶ ξεπετιέται ἀπ' τὸ χῶμα του, σὰν ἕνα τρυφερὸ κι' εὐαίσθητο βλαστάρη!

— Τὸ πείραμα τελείωσε, κύριοι! φωνάζουν τότε οἱ βοηθοὶ τοῦ θαυμαστοῦ φακίρη, στὸν κατάπληχτο ὄχλο, ὁ ὁποῖος παραστέκεται. Δώστε τὸν ὀβολό σας, τώρα!

Καὶ πραγματικῶς, δίνει τὸν ὀβολό του μὲ τὸση εὐχαρίστησι ὁ κόσμος, ὥστε μαζεύεται κάθε φορά ἕνα στρογγυλὸ χρηματικὸ ποσόν, τὸ ὁποῖο ἐπιτρέπει στοὺς λιτοὺς — κι' αὐστηρῆς ἀσκητικῆς ζωῆς — ἀνθρώπους ἐκεῖ-

νοὺς, νὰ ζοῦν ἄνετα ὡς τοῦ χρόνου πάλι!

Νὰ κι' ἄλλο ἕνα ἀπίστευτο πάλι — ὅπως κατήντησε μάλιστα ὁ κόσμος σήμερα — ἀλλὰ ἀληθινώτατο: Στὸ Βερολίνο ζῆ μιὰ ἰδιότροπη καὶ πλουσιωτάτη κυρία, ἡ ὁποία λέγεται Καρολίνα Βόρτ.

Χήρα καὶ χαροκαμένη μητέρα ἑνὸς παιδιοῦ, τὸ ὁποῖο ἔχασε στὸν παγκόσμιον πόλεμον κατὰ τὸ 1916, ἀφιερῶθηκε ἀπὸ τότε ὁλόψυχα στὴν ἀγαθοεργία. Ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῆς μεγάλης περιουσίας της, τὰ ξοδεύει στοὺς φτωχοὺς.

Ἰδιοκτῆτρια ἐπίσης μιᾶς μεγάλης πολυκατοικίας στὸ Βερολίνο, τὴ νοίκιασε σὲ ἐξήντα περίπου φτωχὲς οικογένειες ἀπ' τὸ 1916, ἔτος τοῦ θανάτου τοῦ μοναχογιοιοῦ της. Κι' ἀπὸ τότε ὡς σήμερα, ἂν καὶ πέρασαν σχεδὸν εἴκοσι χρόνια, δὲν θέλησε νὰ εἰσπράξῃ οὔτε κἀν ἑνὸς μηνὸς ἐνοίκια ἀπ' τοὺς φτωχοὺς — ἀλλὰ καὶ τόσο τυχεροὺς — ἐνοικιαστὰς της...

Ἐννοεῖται ὅτι κι' ἐκεῖνοι τὴ λατρεύουν σὰν ἁγία, ὁλόκληρο δὲ τὸ Βερολίνο τὴ σέβεται καὶ τὴν ἐκτιμᾷ ἀφάνταστα!

Ὁ λογιστὴς Βάκλαφ Κράτοσβιλ, στὴν πολί-χνη Πρεράου τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἔχει πυκνὰ γαλάζια φρύδια, ἐνῶ τὰ μαλλιά του εἶνε ὁλόξανθα!

Ἡ ἀνάπηρη ἀγελάδα

Ὁ μικρὸς Σιν-τι, τὸ «παιδί-θαῦμα».